PEREGRINUS OPPOLIENSIS

Raum Brixen (Neustift ?), 1. Hälfte 15. Jh.

Seite 37r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35415
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

qui tm̃ tibi grãa bunt gaudiũ
q̃ mille anni reputant̃ ẽ si
vnꝰ dies/ gnabit ⁊ sanitatez
eternam hic est sanitas sed
nõ hic eternitatez hic ē pax
ꝗ nõ hic vitatez q̃ oia ibi in
venies/ si hic tibi sapuit spiũa
lia ꝯtent̃ in sipiditas celestiũ
signũ est damnacõis ¶ Qm̃ est
mia 2 pretes/ Qhymo 3° pretes
ad oia valet Justus ē enim
qui mias ipugnat/ mia nulla
teno adiuuet² ¶ Nm̃ ē bonorũ
hom̃ diligẽ 2 fr̃ bonorũ
qui diligit bonos/ signũ est
q̃ cũ bonis semp manebit
ꝯtent̃ si bonos odit 2 pse
quit² signũ ē ethe damnaõis

Beatus de S Gregorio
vir qui inventus est
sine macula ⁊c Sap
¶ Rotundũ q̃ triplex ē macula
q̃ puat homem celestẽ regnũ
2 separant eũ a deo/ ¶ Primo sunt
venialia peta q̃ aliqn̄ puat
homem celesti regno/ p̃ decem
ul 20 anos quouq̃ p̃ ignis
p ignẽ tãqm̃ speculũ pissim
ad illam p̃gracem mulcẽ ptm̃
de igne/ Sic q̃ adam̃ p̃ illam
p̃ gracem optz esse clarioẽ
dole/ Her p̃ gracẽ fit p venia
lia peta/ 2 illa est p̃ma macula
¶ 2° sunt peta mortalia/ illa
separant autẽ a deo usq̃ in diem
iudicij post diem iudicij separab²

corpus cũ aia a deo 2 a mec
eius 2 ab omnibus sanctis et
ab oi gaudio celesti q̃ q̃ntũ
erit dolor qm̃ homo separabit²
ab isto q̃ sorcio ayatis choribus
angelis 2 separabunt ꝛc ¶ 3° ma
cula sũt originalia peta que
auẽs separant a deo/ Sic causa
q̃ p̃ui peccare nõ p̃nt/ sed
ꝓpter p̃ntũ peta damnant² ¶ Istas
macias Bẽus gregꝰ nõ hãt
ĩo meuo dicit² Bẽus Qn vbis
istis duo nõnt/ primo sapiẽ cũ
notat² in hoc q̃ sapiens p̃uidet
sibi futuꝝ Dicit ⁊ vitã suã
prudens in hoc mũdo/ legit²
de ipo q̃ fuit nobilis genere
de quo elegebant² imperatores
2 ꝯ mus nobilis 2 diues essi
tamẽ humiliauit se in mundo
ut eo altcret² in celo/ q̃ non
fuerũt principes 2 nobiles mo
derni ¶ Bẽus gregꝰ bene
sciuit q̃ castitas pulcitaretur
in deliciis 2 sitas in diuitiis
et ĩo sapiens dispensauit de
bonis suis 2 non distribuit
hystrionibus 2 ribaldis/ sed
pauperibus et egenis/ unde
legit² de ipo q̃ po abitum
p̃ntũ suoꝝ peciuma quã sibi
religiant construxit septẽ
monasteria in quibus collocauit
stos 2 bonos viros et ubi cũ
eis in religione mansit et